

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. Septem virtutes quas Christus Dominus in utero Virginis Matris
exercuit. Nunquam est Dei amor otiosus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

dolor continuis, quia malum Amati quod est peccatum nunquam cessat in mundo. Quamdiu autem is qui vere amat, in amato malum videt, tamdiu necesse est ut doleat, aut non vere amat. *Fuerunt mihi lachryma mea panes die ac nocte dum dicitur mihi quotidie, ubi est Deus tuus? Ah ubi est Deus tuus? Deus ille qui est in utero virginis pro me! Deus ille qui in celo me expectat! Deus ille qui vivebat in anima; ubi est per peccatum? Quod si in cruce est per peccatum, totque sint cruce quot peccata, ubi est Deus tuus! quot quantique in crucibus & cruciatibus!*

Hoc est quod a zelo quotidie dicitur amanti Deum, *Ubi est Deus tuus?* Hoc est quod illi lachrymas tam continuas facit, ut ne quidem eas contineat dum panem sumit. Hoc est deni-

que quod amaram quandam jucunditatem facit, & jucundam amaritudinem, ut lachrymæ fiant panes, & panis fiat *Panis doloris*. Quantum enim ex una parte sentitur doloris propter malum Amati, tantum ex alia, jucunditatis quidam sensus percipitur, quod ille dolor sit amoris dolor.

Itane tecum agitur? hoc intende, hoc ora: *Giba me Domine pane hoc lachrymarum, & peccatum da mihi in lachryma, in mensura. Hac est ira contra peccatum, qua est melior risu. Cor salsum ubi hac tristitia est, & cor stultorum ubi latitia non sic temperata.*

Vide infra, die nono Januarij. Et in 2. parte feriam secundam post Dominicam Sexagesimæ & Quadragesimæ.

Pf. 79.

Eccl. 7

Pf. 41.

FERIA SEXTA.

SEPTEM VIRTUTES QVAS, INTER ALIAS, CHRISTVS DOMINVS IN VTERO VIRGINIS MATRIS EXERCVIT.

Ego autem in terra Captivitatis meae confitebor illi. Tobia 13.

VERITAS PRACTICA.

Nunquam est Dei amor otiosus.

Hom. 30. in Evang.

RATIO asseritur à S. Gregorio, cuius est hac ipsa Veritas proposita: Operatur atonem magna si est, si vero operari renuit, amor non est. Sic porro formatur Ratiocinatio.

Qui vult & qui potest semper operari, nunquam est otiosus.

Sed Amor Dei vult & potest semper operari.

Ergo nunquam est otiosus, aut non est Amor Dei.

I. PUNCTUM.

Tob. 13.

Ibid. 13.

QUAE de Tobia memorantur, Quod cum captus esset, in captivitate tamen positus, iam veritatis non deseruit; & quæ de se ipse dicit, *Ego autem in terra captivitatis*

meae confitebor illi, scilicet Deo, quem constantissime coluit: apte refertur possunt ad Christum Dominum, in virginali utero velut in terra captivitatis residentem. Ibi enim ne momentum quidem unum elabi passus est, quo Deum non coleret, quo nobis non beneficeret, & quo virtutis alicujus actum non exerceret. *Oculi mei semper ad Dominum.*

Pf. 24.

Hæ vero septem inter alias cogitari possunt Virtutes, quas repetitis aut continuatis actibus exerceret frequentius. **GRATITUDO**: **HUMILITAS**: **RELIGIO**: **OBLATIO SUI**: **RESIGNATIO**: **COMPASSIO** seu **MISERICORDIA** erga homines: **CONTRITIO** & Satisfactio pro ipsorum peccatis: Quia ut de se agebat Job, sic vere Christus; *Ab infantia mea crevit mecum miseria, & ex utero matris meae egressa est mecum. Quæ vero Regina est omnium Chantans non recen-*

Iob. 31.

secur inter illas septem, quia sic omnibus conjuncta erat ut ab ijs nunquam non eorum actus imperaret, informaret & regeret, cum nunquam ab amando vacaret sicut ipse dicebat; *Quia Ego qua placita sunt Ei, facio semper.*

Ioan. 8.

Sic nos erudiebat, sic nos exemplo suo docebat: *Numquam Dei amorem esse otiosum; sic nos permovebat ad id considerandum & exequendum.*

Prov. 21.

Mith. 20.

Ratio quæ id persuadet est facilis, quia videlicet, Qui vult & qui potest semper operari nunquam est otiosus. Quid est enim esse otiosum, nisi cessantem ab opere, seu non operantem, quando quis debet operari? Quid est autem quod quis non operetur, nisi quod non vult vel quod non potest operari? Sic de pigro & otioso aperte Sapiens, *Noluerunt quicquam manus eius operari.* Et illi operarij à patre familias inquisiti, *Cur starent tota die otiosi, responderunt, quia Nemo nos conduxit; Quasi dicerent, in nostra non est positum potestate.* Unde cum hæc solum duæ afferantur rationes, cur quis non operatur, quia non vult, vel non potest, sequitur manifeste, ut qui vult & qui potest semper operari, nunquam sit otiosus.

Utum horum tibi deest? An voluntas, an potestas? *Vade ad formicam, o piger, & considera vias eius, & discas sapientiam. Vsq; quo piger dormies? quando consurges e somno tuo?*

II. PUNCTUM.

SED Amor Dei vult & potest semper operari.

Primò quidem vult tam vere quam verus amor est, cum amor nihil sit aliud quàm voluntas amantis tam propensa in amatum ut illi semper bene velit & beneficiat quantum potest. *Pondus meum, amor meus,* inquit S. Augustinus, *ed sero quocumque sero,* id est, in id maximè propendeo quod amo. Hæc est amoris nativa proprietates, ut amantis voluntatem inclinet in rem amatam. Quod expressus S. Dionysius: *Extasim faciens,* inquit, *divini amor, amatores sui turis esse non sinit, sed in ea qua amant penitus transfert, ut scilicet agant, & agendo inducent quantum amant;*

Prov. 30.

Hinc amor comparatur igni, *Qui nunquam dicit sufficit, & lampades eius, lampades igni atque flammarum, Aqua multa non*

potuerunt extinguere Charitatem, nec flumina obruens illam; Unde S. Augustinus, intellige vim Charitatis, ipsa est virtus quam nemo vincit, huius ignem nulli fluctus sæculi, nulla flumina tentationis extinguunt. Author vero libri de imitatione Jesu sic aptissime: *Amor Iesu nobili ad magna operanda impellit, & ad desideranda semper perfectiora excitat. Amans volat, currit, & latatur: liber est & non tenetur, dat omnia pro omnibus, & habet, omnia in omnibus, quia in uno Summo super omnia quiescit, ex quo omne bonum fluit. Amor otus non sentit, laborem non reputat, plus affectat quam valet, de impossibilitate non causatur quia cuncta sibi posse & licere arbitrat. Valet igitur ad omnia, & multa implet, & effectus mancipat, Vbi non amans deficit & jacet.*

Cant. 8.

in Ps. 47.

l. 23. r. 5.

DEINDE vero, quod possit semper bene operari, vel ex eo patet, quod quicquid Amans operetur, id referre possit ad Deum & ex eius amore facere; *Sive manducatis,* inquit Apostolus, *sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite.* Et alibi: *Omne quodcumque facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini nostri IESU Christi, gratias agentes Deo & Patri per ipsum.* Cum enim in his omnibus quæ à nobis ex officio vel necessitate, vel utilitate proximi agenda sunt, spectari possit eius Voluntas, quæ sic vitæ nostræ cursum ordinavit; Cumque in ea divina voluntate adimplenda vel maxime Deo placeamus, quid est quod non semper operari, & bene operari possis?

1. Cor. 10.

Coloss. 3.

O Bonitatem divinam, quæ his contenta est nostris quotidianis operibus! O humanam malitiam quæ tam parva Deo negat, quæ magna siccet si libenter Deo darentur.

III. PUNCTUM.

NUNQUAM est igitur Dei amor otiosus; Cum nunquam non operetur si velit autem quantum possit; *Sic omni tempore diligit qui amicus est, ut ait sapiens, Sic Charitas nunquam excidit, ut ait Apostolus, sic Dominus, in Charitate perpetua nos diligit, ut ipse ait per Prophetam, Sic denique admoneris, Non defraudari à die bono, & particula boni domini non te prætereat. Itanè tu sic constanter! Nunquid multæ tibi horæ deperseunt? An vis cessare ab amando? At quando otiaris, cessas amare, quia Dei amor nō est otiosus. Etiāsi aliquando operari*

Prov. 7.

1. Cor. 13.

1. Cor. 31.

Eccles. 14.

operari non posses, etiamsi ad remittendum animum te interdum oriri contingeret; ipsam etiam operandi impotentiam, ipsam etiam orandi necessitatem potes in amorem Dei convertere; si quod ex ratione & necessitate non potes facere; hoc ipsum non facias quia Deus

non vult hoc à te fieri. Nolite deficere benefacientes. Quodcumque facit, ex animo operamini, sicut Domino, & non hominibus. Mane semina semen tuum, & vespere nactus esset manus tua.

2. Thess. 3.
Coloss. 3.
Ecccl. 11.

S A B B A T O.
SEPTEM VIRTUTES PRÆCIPVÆ
IN CVLTVM ET AMOREM VERBI IN-
CARNATI EXHIBENDÆ

Venite exultemus Domino, iubilemus
Deo salutari nostro.
Venite adoremus & procidamus ante
Deum. Psalm. 94.

VERITAS PRACTICA.

Amor non nisi amore compensatur.

RATIO EST, Quia amor Dei erga nos de quo hic agimus, non compensatur nisi per aliquid aequale redditum.

Sed non nisi dato amore tuo, par & aequale reddideris.

Ergo ille amor non nisi amore nostro compensatur; ac proinde omnia in cultum & amorem ipsius convertenda.

I. P U N C T U M.

QUAM multis nominibus Christo Domino nostra debeamus officia, quantum id à nobis Pater desideret, quantum ipse Filius mereatur, quantum Spiritus sanctus in id nos excitet, quantum denique Angeli suo nos provocent exemplo, qui statim atque introductus est Primogenitus in orbem terrarum illud audy-

runt & executi sunt, quod refert Apostolus, Et adorent eum omnes Angeli eius; tu ipse tecum revolve.

Et si vero nullum est pietatis officium, nulla virtus, aut ullus virtutis actus quem non plene & integre in Eius cultum & honorem exercere debeas, tum hæc potissimum septem virtutes sunt exercendæ quæ sunt præcipuæ, utpote Theologicæ & Cardinales, ad quas cæteræ referuntur.

FIDES, credendo firmissime quicquid docet; Vtique Domine, ego credidi quia tu es Filius Dei qui in hunc mundum venisti. SPES, plane Ei fidendo in omnibus; Scio cui credidi, & certus sum, quia potens est depositum meum servare in illum diem. CHARITAS, Eriam Domine, Tu scis quia amo te. PRUDENTIA, Non iudicavi me scire aliquid nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum. Veruntamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei. JUSTITIA, Quæcumque sunt Religionis, Pietatis & Gratitude: Dignus es Domine

Hebr. 1.

Ioan. 11.

2. Tim. 1.

Ioan. 21.

1. Cor. 2.

Phil. 3.